

Min pappa i himlen

Cafe "Trappaner", ett nattcafé för de hemlösa i Göteborg, har stängt för sommaren. Det har varit en mycket spännande och utmanande tid sedan i början av Mars, då vi var med och startade detta projekt. Jag har fått många nya vänner i dessa härliga människor. Många som kan verka motbjudande på ytan döljer ofta ett hjärta av guld och en färgstark personlighet. En vecka innan vi stängde för säsongen ordnade vi en utflykt för våra gäster till en sommargård på Tjörn. Det var mycket uppskattat att komma utanför stan och andas frisk havsluft.

En annan värld...

Det blev tillfälle till många bra samtal och skämt eftersom de nu var nyktra. En av gästerna berättade med glimten i ögat om en episod där polisen i Nordstan ville söka genom hans väska.

Han frågade polisen,

-Har du med dig en husrannsakan?

-Vad skall jag ha det till?

-Jag skall bara titta vad du har i din väska. Då svarade våran gäst;

-Ja, men det är ju där jag bor.

Under ett annat samtal var det en flicka som påpekade att vädret blivit mildare och att det är väl skönt att det börjar bli vår, ja att det snart är sommar och varmt. Då svarade en av gästerna suckande,

-Varmt, på sommaren? Glöm det! I pannrummen på vintern så eldar dom i allafall. Men på sommarnätterna, då är det bara rått.

Det är svårt att föreställa sig hur livet för en hemlös ser ut, men en sak har jag förstått. Man måste vara stark för att orka vara svag. På slutet av vår utflyktsdag sjöng vi lite gospelsånger och bad tillsammans. En av gästerna bad spontant;

-Tack käre Gud för den här dagen. Du hör våra böner och vet vad vi behöver. Amen,

Under sängen

Den sista natten innan vi stängde fick jag ett fint samtal med en av gästerna. Oftast när Toni hade varit där innan, hade han varit för berusad för att ha ett vettigt samtal med. Den här kvällen och natten var annorlunda. En av våra frivilliga satte sig vid pianot och stämde upp i lovsång. Tonis ögon började lysa och han sjöng med i varje sång. Jag blev förvånad att han kunde så många sånger. När jag frågade var han lärt sig dom svarade han,

-Pappa har lärt mig dom.

Jag frågade om han var uppvuxen i ett kristet hem. Han svarade,

- Jag menar min pappa i himlen. Efter sång stunden började Toni predika för oss. Han citerade bibelord efter bibelord och hade många fina utläggningar om Ordet. Vi blev alldeles häpnade och förundrade. Där man minst anade, fanns en sådan källa av kunskap och intim kärlek till sin Far i himlen. Senare berättade Toni att han mötte Herren första gången när han satt i en fängelsecell. En dag kom en mäktig ljusgestalt in genom dörren. Toni blev så rädd att han kröp in under sängen. Men Jesus lockade fram honom och sa -Var inte rädd.

Han sa till Toni att han skulle läsa Bibeln och lära känna sin Frälsare genom det.

Förkortad strafftid

Efter det gudomliga mötet blev Tonis liv helt förvandlat. Han tog varje tillfälle i akt att läsa Guds Ord. Strafftiden blev förkortad och vid muck tog han kontakt med en pingstkyrka på orten. Där döptes han och blev en aktiv medlem i gemenskapen. Men av någon anledning föll han tillbaka i sitt drogberoende och sitt gamla liv. Jag frågade honom hur det har påverkat hans tro. Toni svarade med eftertryck,

-Pappa lämnar mig aldrig. Han vet att jag älskar Honom men han känner också min svaghet. Han förstår mig som ingen annan gör.

Min hemlösa vän Toni har utåt sett den mest hopplösa tillvaro. Men Pappa i himlen älskar honom, och det har märkt honom för livet.